

”ميني بچي - سدا اسي نهي ۾ رهو ڪ پڳوان همڪو پڙهائي هئ، هماري يه

استودنت لائيف دي بيسٽ هئ، هماري اوپر ورهسپت ڪي ڏسا هئ“

پرشن :- ڪن بچون ڪو سڀي ڪا پيار پراپت هوتا هئ؟

اُتر :- جو بهتون ڪي ڪلياڻ ڪي نِمت بنتي هئ. جنڪا ڪلياڻ هون ٿا وه ڪهينگي تهر تو هماري ماما هو. تو اُپني آپڪو ديو ڪنهن ڪا ڪلياڻ ڪرتي هئ؟ باپ ڪا ميسيج ڪتني آتماون ڪو ديتي هئ؟ باپ پي پينمبر هئ. تهر بچون ڪو پي باپ ڪا پينگار دينا هئ. سڀڪو بولو دو باپ هئ. بيحد ڪي باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرو.

گيت :- تُو پيار ڪا ساگر هئ.....

اوم شانتی . روحاني باپ بئنٽ روحاني بچون ڪو روز روز سمجھائي هئ ڪ بچي آتھر ايماني هو ڪر بئنو. اُتسي نهين، ٻڌي ٻاهر ۾ پتڪتي رهي. ايڪ باپ ڪو هين ياد ڪرنا هئ. وهي گيان ڪا ساگر هئ، پريهر ڪا ساگر هئ. ڪهتي هئ ايڪ گيان ڪي بونڊ پي ڪافي هئ. باپ ڪهتي هئ مينني مينني بچي روحاني باپ ڪو ياد ڪرو تو تمڪو يه ورثا مل جائينگا. امر پُري وئڪنڊ ۾ چلي جائينگي. باقي اِس سميه جو سر پر پاپون ڪا بوجه هئ وه اُتارنا هئ. قائدي پرمال، وويڪ اَنوسار تهر بچون ڪو سمجھايا جاتا هئ. جو اونچي تي اونچي ٿي وهي ڦر اُنت ۾ نيچي تپسيا ڪر رهي هئ. راج يوگ ڪي تپسيا ايڪ باپ هين سڪلاتي هئ. هن يوگ بلڪل الڳ هئ. وه هئ حد ڪا، يه هئ بيحد ڪا. وه هئ نورتي مارگ، يه هئ پرورتي مارگ. باپ ڪهتي هئ تهر وشو ڪي مالڪ ٿي. يتا راجا راڻي تتا پرجا ٿي. پرورتي مارگ ۾ پوتر ديوي ديوتا ٿي ڦر ديوتائين وام مارگ ۾ جاتي هئ. اُسڪي پي چتر هئ. بهت گندي چتر بناتي هئ جو ديڪني ۾ پي لجا آتي هئ ڪيونڪ ٻڌي هين ايڪدم ختم هو جاتي هئ. باپ ڪا هين گائن هئ تُو پيار ڪا ساگر هئ. اَب پيار ڪي بوند نهين هوتي. يه هئ گيان ڪي بات. تهر باپ ڪو پهچان ڪر باپ سين ورثا لينني آتي هو. باپ سدگتي ڪا هين گيان ديتي هئ. ٿورا هين سنا اوڙ سدگتي ۾ آ گئي. يهان سين تهر بچون ڪو جانا هئ نئين دنيا ۾. تهر جانتی هو هر وئڪنڊ ڪي مالڪ بنتي هئ. اِس سميه ساري وشو پر راوڻ راجيه هئ. باپ آيا هئ وشو ڪا راجيه ديني. تهر سڀ وشو ڪي مالڪ ٿي. اَب تڪ چتر ڪڙي هئ. باقي لاکون ورش ڪي ڪوئي بات نهين. يه رانگ هئ. باپ ڪو هين سديو رائيٽيس ڪها جاتا هئ. باپ دواران ساري وشو رائيٽيس بن جاتي هئ. اُپي هئ اَن رائيٽيس. اُپي تهر بچي باپ سين ورثا لي رهي هو. پرنٽو يه پي ڊراما ۾ نونڌ هئ. جو گيان سُنٽي سُنٽي آشچريوت سُنٽي، ڪتنتي، پاڳنتي هو جاتي هئ. اهو مهر مايا تهر ڪتني زبردست هو جو باپ سين بي مک ڪراءِ ديتي هو. ڪيون نهين زبردست هونگي، آڏا ڪلپ اُنڪا راجيه چلتا هئ. راوڻ ڪيا هئ يه پي تهر جانتی هو. يهان پي ڪوئي بچي سمجھدار هئ، ڪوئي بي سمجھ هئ.

تهر جانتی هو اُپي هماري اوپر ورهسپت ڪي ڏسا هئ، تب هر سورڳ ۾ جاني ڪا پرشارت ڪر رهي هئ. منش جو مرتي هئ وه تو ڪوئي سورڳ ۾ جاني ڪا پرشارت نهين ڪرتي هئ. صرف اُتسي هين ڪه ديتي هئ سورڳ ڀڌارا. تهر جانتی هو سچ سچ سورڳ ۾ جاني ڪا پرشارت هر ڪر رهي هئ اُتوا سورڳ ڪا مالڪ بنني ڪا پرشارت ڪر رهي هئ. اُتسي ڪي ڪوئي نهين

ڪهينگي ڪي به سور ٻڙ جا رهي هئ. ڪهينگي به ڪيا ڪهتي هو مُڪ بند ڪرو. منش تو حد ڪي باتين سُناتي هئ. باپ تمهين بيحد ڪي باتين سُناتي هئ. تهر بچون ڪو بهت پرشارت ڪرنا چاهيئي. بهت نشا چڙهنا چاهيئي. جنهنون نين ڪلپ پهلي پرشارت ڪيئا، جو پڌ پايا هئ وهي پائينگي. اُنڪ وار تهر بچون ڪو ميا پر جيت پهناي هئ. ڦر تهر نين هار پي ڪائي هئ. به پي ڊراما بنا هوئا هئ. تو بچون ڪو بڙي خوشي هوني چاهيئي. مريو لوڪ سين اُمر لوڪ ۾ جا رهي هو. اِسٽوڊنٽ لائيف اِز ڊي بيسٽ. اِس سميه تمهاري بيسٽ لائيف هئ. اِسي ڪوئي پي منش نهين جانتِي. پڳوان خد آڪر پڙهاتي هئ، به هئ ڊي بيسٽ اِسٽوڊنٽ لائيف. آتما هين پڙهاتي هئ ڦر ڪهينگي اِنڪا نام فلاڻا هئ. آتما هين ٿيچر هئ نان. آتما هين سُن ڪر ڌارڻ ڪرتي هئ، آتما هين سُنتي هئ. پرنٽو ديه ايمان ڪي ڪارڻ سمجهتي نهين. سنيگ ۾ پي سمجهينگي ڪ هر آتما ڪو به شير ملا هئ، اَب ورڌ اوستا هوئي هئ. جهت ساڪياتڪار هونگا. اُپي تهر به پُراڻا چولا چوڙ نِبان ليتي هو. پرمري ڪا مثال پي اُپي ڪا هئ. اَب تهر جانتِي هو هر برهمڻيان هئ. ڊراما پلئن اَنوسار جو پي تمهاري پاس آتي هئ اُن پر پوَن پوَن ڪرتي هو ڦر اُنهر پي ڪوئي ڪچي ره جاتي، ڪوئي سڙ جاتي هئ. سنياسي لوگ تو به مثال دي نه سڪي. وو ٿوريئي آپ سمان بنائينگي. تمهاري پاس تو اهر آبجيڪٽ هئ. به سنيه نارائڻ ڪي ڪتا، اُمر ڪتا.... به سڀ تمهاري هئ. ايڪ هين باپ سنيه سُناتي هئ. باقي سڀ هئ جوڻ. وهان سنيه نارائڻ ڪي ڪتا سُناء ڪر پرساد ڪلاتي رهتي هئ. ڪهان وه حد ڪي باتين، ڪهان به بيحد ڪي باتين. تمڪو باپ ڊئريڪشن ديتي هئ. تهر نوٽ ڪرتي هو باقي ڪتاب شاستر آد تو سڀ ختم هو جائينگي. پُراڻي ڪوئي پي چيز نهين رهينگي. منش سمجهتي هئ ڪلهيگ ۾ اَجُن 40 هزار ورش پري هئ اِس ليئي بڙي بڙي مڪان آد بناتي رهتي هئ. خرچا ڪرتي رهتي هئ. ڪيا سمندر چوڙينگا؟ ايڪ هين لهر سين هپ ڪر لينگا. نه به بامبي ٿي، نه رهينگي. اُپي 100 ورش ڪي اُنڊر به سڀ ڪيا ڪيا نڪلا هئ. آگي وائيسراءِ پي چار گهوڙي ڪي گاڏي ۾ آتي ٿي. اَب ٿوري سميه ۾ ڪيا سين ڪيا هو ڳيا هئ! سور ٻڙ تو بهت چوئا هئ. نڊي ڪي ڪناري پر تمهاري محل هونگي.

اُپي تهر بچون پر ورهسپت ڪي ڏسا هئ. بچون ڪو خوشي هوني چاهيئي هر اِني شاهوڪار بنتي هئ! ڪوئي ڏيوالا مارتِي هئ تو راهو ڪي ڏسا ڪها جاتا هئ. تهر اُپني ڏسا پر هرشت رهو. پڳوان باپ همڪو پڙهاتي هئ. پڳوان ڪسڪو پڙهاتي هئ ڪيا؟ تهر بچي جانتِي هو هماري به اِسٽوڊنٽ لائيف ڊي بيسٽ هئ. هر نر سين نارائڻ وشو ڪي مالڪ بنتي هئ. يهان هر راوڻ راجيه ۾ آڪر ڦسي هئ، ڦر جاتي هئ سڪڙام ۾. تهر سنگر يگي برهمڻ هو. برهما دواران اِسٽاپنا هوتي هئ. ايڪ ٿوريئي هونگا، بهت هونگي نان. تهر خدائي خدمتگار بنتي هو. خدا جو خدمت ڪرتي هئ سور ٻڙ اِسٽاپن ڪرني ڪي، اُسهر تهر مدد ڪرتي هو. جو جاستي مدد ڪرينگي وه اونچ پڌ پائينگي. ڪوئي بوڪ نهين مر سڪتي. يهان فقير لوگون ڪي پاس پي چاچ ڪرتي هئ تو هزارون رُپئي نڪل آتي هئ. بوڪ ڪوئي مر نه سڪي. يهان پي تهر باپ ڪي بني هو. پل باپ غريب هوتي هئ پرنٽو بچون ڪو جب تڪ ڪانا نه ملي تو خد نهين کاتي، ڪيونڪ بچي وارث هئ. اُن پر لو رهندا هئ. وهان تو غريب ڪي بات نهين. اُتاه اُناج رهندا هئ، بيحد ڪي شاهوڪاري رهتي هئ. وهان ڪي پهروائش ديو ڪتني سندر هئ. تب بابا ڪهتي هئ جب فرصت ملي تو لڪشمي نارائڻ ڪي چتر ڪي سامني جاڪر بئنو. رات ڪو پي بئن سڪتي هو. اِن لڪشمي نارائڻ ڪو ديوڪتي ديوڪتي سو جاتو. اهو

بابا، همين اُٿسا بناتي هئ! تہ اُٿسا اُٿياس ڪرڪي ديڪو، ڪتنا مزا آتا هئ. ڦر صبح ڪو اوڻ ڪر اُٿيو سٺائو. لڪشمي نارائڻ ڪا چتر اُڙ سيڙهي ڪي چتر سيڪي پاس هونا چاهيئي. استودنت ڄاڻي هئ همڪو ڪوڻ پڙهائي هئ. اُنڪا چتر پي هئ. سارا مدار هئ پڙهائي ڪي اوڀر. سورڳ ڪا مالڪ تو بنينگي. باقي ڀڌ ڪا مدار هئ پڙهائي ڀر. بابا ڪهتي هئ يهه پرشارت ڪرو مٿن آتما هون، شير نهين. مٿن بابا سين ورثا ليتا هون. ڪوئي پي تڪليف نهين. مائون ڪي ليئي تو بهت سهج هئ. ڀرڻ لوگ تو ڏنڌي ڀر چلي جاتي هئ. اس ايمر آبجيڪٽ ڪي چتر ڀر تہ بهت سروس ڪر سگهي هو. بهتون ڪا ڪلياڻ ڪرينگي، تو تمڪو بهت پيار ڪرينگي. ڪهينگي تہ تو هماري ماما هو. جڳت ڪي ڪلياڻ ڪي ليئي تہ مائون نيمت هو. اُپني ڪو ديڪنا هئ هر نين ڪتون ڪا ڪلياڻ ڪيئا هئ؟ ڪتون ڪو باب ڪا پيغام ديئا هئ؟ باب پي پيغمبر هئ. انبه اُڙ ڪسي ڪو پي پيغمبر نهين ڪهينگي. تمڪو باب ميسيج ديتي هئ جو تہ سيڪو سٺائو بيحد ڪي باب ڪو ياد ڪرو اُڙ ورثي ڪو ياد ڪرو اُڙ 84 ڪي چڪر ڪو پي ياد ڪرو. تہ پيغمبر باب ڪي بچي پيغام ديني والي هو. سيڪو بولو دو باب هئ. بيحد ڪي باب نين سک اُڙ شانت ڪا ورثا ديئا هئ. هر سڪڌار ڀر ٿي تو باقي سڀ شانت ڌار ڀر ٿي ڦر جيون مڪتي ڀر آتي هئ. اب همڪو واپس جانا هئ ڦر وهان هر هين وشو ڪي مالڪ هونگي. ايڪ گيت پي هئ بابا تہ سين همڪو ساري وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ. ساري ڌرتي، سمندر، آڪاش هماري هات ڀر هونگا. اس سميه هر باب سين بيحد ڪا ورثا لي رهي هئ. تہ هو ڳپت واريئرس، شو شڪتي سٺا. يهه هئ گيان ڪناري، گيان باڻ. انهن نين ديويون ڪو استول هٿيار دي ديئي هئ. ڀڳتي مارڳ ڀر ڪتي مندر هئ، ڪتي چتر آد هئ. تب باب ڪهتي هئ ڀڳتي مارڳ ڀر تہ نين سڀ پئي آد ختم ڪر ديئي هئ، ڪتي مندر بنائي هئ. يهه سڀ ختم هوني والي هئ، ڏوڀ جائينگي. تمڪو ساڪياتڪاري ڪرايا ٿا ڪ وهان ڪسي جاڪر ڪاڻيون سين هيري جواهرت لي آتي هئ ڪيونڪ يهه سڀ ڊڄ جاتي هئ. بڙي بڙي راجائون ڪي پاس تحفاني (انڊر گرائونڊ) هوتي هئ، وهه سڀ ڊڄ جائينگي. ڦر تمهاري ڪاريگر لوگ جاڪر لي آئينگي. نهين تو اتنا سونا آد ڪهان سين آئينگا؟ سورڳ ڪي سين اُجمير ڀر ديڪتي هئ نان. بابا نين ڪها ٿا ميوزم پي اُٿسا هين بنائو. سورڳ ڪا فرسٽ ڪلاس ماڊل بنانا چاهيئي. تہ بچي ڄاڻي هو اُپي هر اُپني راجڌاني استاپن ڪر رهي هئ. آڳي ڪچ پي نهين ڄاڻي ٿي. اب ڄاڻي جا رهي هئ. اُٿسي نهين، هر هرايڪ ڪي اندر ڪو ڄاڻي هئ. ڪوئي ڪوئي وڪاري پي آتي ٿي. ڪها جاتا ٿا ڪيون آتي هو؟ تو ڪهتي ٿي آئينگي تب تو وڪارون سين چوئينگي. مٿن بهت پاپ آتما هون. باب ڪهينگا اُچا، ڪلياڻ هو جائي. ماما بڙي ڏستر هئ. باب ڪهتي هئ بچي، تمهين ان وڪارون ڀر جيت پاني هئ تب هين جڳت جيت بنينگي. ماما پي ڪم نهين هئ. اُپي تہ پرشارت ڪر ان لڪشمي نارائڻ جئسا بنتي هو. ان جئسي بيوٽي اُڙ ڪسي ڪي هو نه سڪي. يهه هئ نچرل بيوٽي. هر پانچ هزار ورش ڪي باد سورڳ ڪي استاپنا هوتي هئ ڦر 84 جنمون ڪي چڪر ڀر آتي هئ. تہ لڪ سگهي هو يهه يوئيورسٽي ڪم هاسپيٽل هئ. وهه هيلٿ ڪي ليئي، وهه ويلٿ ڪي ليئي، هيلٿ، ويلٿ، هئپينيس 21 جنم ڪي ليئي آڪر پراپت ڪرو. ڏنڌي والي پي اپنا بورڊ لڳائي هئ. گهرون ڀر پي بورڊ لڳائي هئ. اُٿسي اُٿسي لڪينگي پي وهي جو نشي ڀر رهتي هونگي. جو پي آئي اُنڪو سمجهاو تہ نين بيحد ڪي باب سين

ورثا ليئا ٿا ڦر 84 جنم لي ٿم پنت بني هو، آب پاڻ بنو. آڻي ڪو آتما سمجھو، باپ ڪو ياد ڪرو. بابا پي آڻسي ڪرتي هئ. يهه هئ پھلي نمبر ڪي پرشار ٿي. ڪئين بچي لکتي هئ بابا طوفان آڻي هئ، يهه هوتا هئ. مئن لکنا هون ميري پاس تو سڀ طوفان آڻي هئ. مئن پھلي آڻيوي بنون تب تو سمجھاءِ سڪون. يهه تو مايا ڪا ڏنڌا هئ.

آب باپ ڪهتي هئ ميني لاڏلي بچي، آب تمھاري اوڀر ورھسپت ڪي ڏسا هئ. وهان جنم پٽري آڌ ڪسڪو دڪاني ڪي ضرورت نهين. بابا سڀ ڪچ بنا ڏيتي هئ. وهان آيو پي بڙي هوتي هئ. ڪرشن ڪو پي يوگيشور ڪهتي هئ. انڪو يوگيشور نين يوگ سڪايا تو يهه بنا. ڪوئي منش ماتر سنياسي آڌ ڪو يوگيشور نهين ڪهه سڪتي هئ. تمڪو ايشور يوگ سڪاتي هئ. اس ليئي يوگيشور اوڙ يوگيشوري نام رکا هئ. گيانيشور، گيانيشوري پي اس سميه ٿم هين هو. ڦر ڄاڪر راج راجيشور پي ٿم هين بنتي هو. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

1 - ايمر آبجيڪٽ ڪو سامني رک پرشارت ڪرو. لڪشمي نارائڻ ڪي چتر ڪو سامني ديڪتي هوئي آڻي آپ سين باتين ڪرو اوھو بابا، آپ همين آڻسا بناتي هئ. هماري اوڀر آڻي ورھسپت ڪي ڏسا بنئي هئ.

2 - آپسمان بناني ڪي ليئي پرمري ڪي طرح گيان ڪي پوڻ پوڻ ڪرو. خدائي خدمتگار بن سورڳ ڪي استاپنا ۾ باپ ڪي مدد ڪرو.

وردان - ديهه پاڻ ڪو ديهي آيماني استتي ۾ پريورتن ڪرني والي بيحد ڪي وٽراڳي پو

چلتي چلتي ڀڏي وٽراڳ ڪنڊت هوتا هئ تو اسڪا مکيه ڪارڻ هئ ديهه پاڻ. جب تڪ ديهه پاڻ ڪا وٽراڳ نهين هئ تب تڪ ڪوئي پي بات ڪا وٽراڳ سڌا ڪال نهين ره سڪتا. سنڀڌ سين وٽراڳ، يهه ڪوئي بڙي بات نهين هئ، وه تو دنيا ۾ پي ڪئين ڪو وٽراڳ آ جاتا هئ ليڪن يهان ديهه پاڻ ڪي جو پڻ پڻ روپ هئ، انھين جان ڪر، ديهه پاڻ ڪو ديهي آيماني استتي ۾ پريورتن ڪر دينا، يهه وڏي هئ بيحد ڪي وٽراڳي بنني ڪي.

سلوگن - سنڪلپ روپي پانو مضبوط هو تو ڪالي بادلون جئسي باتين پي پريورتن هوجائينگي.

برهما باپ سمان بنني ڪي ليئي وهيش پرشارت

ڪوئي پي حساب چاهي اس جنم ڪا، چاهي پچلي جنم ڪا، لکن ڪي آڻني سوروپ استتي ڪي بنا پسر نهين هوتا. آب برهما باپ سمان سڌا آڻني سوروپ شڪتيشالي ياد ڪي استتي، ٻيچ روپ، لائيت هائوس، مائيت هائوس استتي پر وهيش آئينشن ڊيڪر سڀ حساب ڪتاب پسر ڪرو.